

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľa **A. T.**, bytom v N. č. X, okres K., proti odporkyni **S. P. B. U. č. X**, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 2. októbra 2007, č. k. 25Sd /191/2007 – 18, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 2. októbra 2007, č. k. 25Sd /191/2007 – 18, **potvrdzuje**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 2. októbra 2007, č. k. 25Sd /191/2007 – 18, potvrdil rozhodnutie odporkyne č. 3. z 13. júna 2007 č. X. a rozhodnutie odporkyne č. 4. z 13. júna 2007 č. X., o zvýšení invalidného dôchodku navrhovateľa na 7 152 Sk mesačne počnúc od 1. februára 2004 a na sumu 7 396 Sk mesačne počnúc od 1. decembra 2004 podľa § 293a zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“).

Krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutia odporkyne sú vecne správne, lebo navrhovateľovi priznala zvýšenie dôchodku, na ktorý mu vznikol nárok podľa

§ 293a ods. 4 vo výške 4% od 1. februára 2004 a o 3,4% od 1. decembra 2004. Spôsob výpočtu a valorizácie invalidného dôchodku tak, ako ho požadoval navrhovateľ nezodpovedá podľa jeho právneho názoru zákona.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, lebo mu invalidný dôchodok patrí vo vyššej výmere.

Odporkyňa žiadala, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací /§ 250s v spojení s § 246c OSP / preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné vyhovieť.

Podľa § 293a ods. 2 a 4 zákona o sociálnom poistení dôchodkové dávky, priznané pred 1. februárom 2004 sa zvyšujú od 1. februára 2004 o 4% mesačnej sumy dôchodkovej dávky, na ktorú má poistenec nárok ku dňu, od ktorého sa dôchodková dávka zvyšuje.

Dôchodkové dávky, priznané pred 1. decembrom 2004 sa zvyšujú od 1. decembra 2004 o percento, určené ako súčet jednej polovice percenta medziročného rastu spotrebiteľských cien a jednej polovice percenta medziročného rastu priemernej mzdy v hospodárstve Slovenskej republiky znížené o 4%. Percento zvýšenia dôchodkovej dávky podľa prvej vety sa ustanoví opatrením, ktoré vydá ministerstvo podľa údajov štatistického úradu a vyhlási jeho úplné znenie uverejnením v Zbierke zákonov najneskôr do 31. augusta 2004.

Zo spisov vyplýva, že navrhovateľovi bol priznaný invalidný dôchodok s účinnosťou od 18. decembra 1992 a rozhodnutiami odporkyne č. 3. a č. 4 (z 13. júna 2007 č. X) mu bol invalidný dôchodok zvýšený v súlade s § 293a ods. 2 a 4 zákona o sociálnom poistení o zákonom stanovené percento.

V odvolaní navrhovateľ neuvádzal také nové skutočnosti ani ďalšie dôkazy, ktoré by súdu neboli známe a ktoré by mali za následok pochybnosti o vecnej správnosti rozsudku súdu prvého stupňa. Všetky námietky uvedené v odvolaní uplatnil navrhovateľ už v konaní pred krajským súdom, ktorý sa s nimi dostatočným spôsobom vysporiadal.

Odvolací súd sa plne stotožnil s názorom krajského súdu, že spôsob výpočtu invalidného dôchodku, ktorý uvádza a požaduje navrhovateľ, nemá oporu v platnom právnom poriadku.

Pokiaľ navrhovateľ namietal, že bol diskriminovaný, nakoľko napadnuté rozhodnutia odporkyne nie sú v súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania, odvolací súd poukazuje na to, že k diskriminácii dochádza vtedy, ak štát bez objektívneho a rozumného ospravedlnenia zaobchádza odlišne s osobami v rovnakých situáciách alebo nezaobchádza odlišne s osobami, ktorých situácie sa citeľne líšia. Táto zásada bola formulovaná aj v judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri medzi inými *Thlimmenos v. Grécko*, č. 25735/94, rozsudok zo 6. apríla 2000, ods. 44).

V danom prípade navrhovateľ nepreukázal, že by s ním bolo zaobchádzané odlišne ako s inými invalidnými dôchodcami, ktorým bol invalidný dôchodok zvyšovaný podľa § 293a ods. 2 a 4 zákona o sociálnom poistení a ktorí sa ocitli v podobnej situácii ako on, teda s dôchodcami, ktorým bol invalidný dôchodok priznaný podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003.

Skutočnosti, ktorými navrhovateľ v odvolaní spochybňuje vecnú správnosť rozsudku krajského súdu v odvolacom konaní neboli zistené. Krajský súd dostatočne a riadne zistil skutkový stav veci a vysporiadal sa so všetkými námietkami navrhovateľa a vec správne právne posúdil.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu navrhovateľa nevyhovel a rozsudok Krajského súdu v Žiline ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyni v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 17. júla 2008

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová